

Restauratie van het Missiekruis

Een van de bekendste epische dichters van onze eeuw is de heer Bertus Aafjes, die in de jaren vijftig en zestig kasteelheer was in Hoensbroek. In zijn boek "Limburg, dierbaar oord" schrijft hij (pag. 171):

" Ik dacht: ik zal voorzichtig de oude kasteeltrap afdalen, de uitgang zoeken en mijn weg vervolgen. Dan stoor ik geen mens. Toen ik reeds buiten stond zag ik het gothische kerkje naast het kasteel. Tegen de buitenkant van de absis hing, aan een houten kruis, een houten corpus, laat gothisch, van een aangrijpende oude adeldom. Rond het lijdende schuine hoofd van Jezus zat een losse doornen kroon, gevlochten uit de takken van een wilde doornstruik. Zonder twijfel een van de schoonste kruisen van Nederland. Ik liep, tussen de middeleeuwse kerkhofkruisen door, tot vlak onder het geweldige kruisbeeld. Opkijkend keek ik in het edele houten gezicht van de Heiland. Het was als in het adventslied waarin aan de hemelen gevraagd wordt de Gerechte te dauwen en aan de wolken hem neer te regenen. Een onzegbare melancholie druppelde in mij neer vanuit de voorovergebogen gestalte. De doornenkroon zat zo los, een windvlaag kon hem opnemen en meevoeren. Een tik van de wind en de doornen hoed verschoof, zonder dat de onveranderlijke gestalte aan het kruis bewoog, eeuw in eeuw uit, vastgenageld als zij zat aan de absis van het gothische kerkje. Encyclieken, hiërarchieën, dogma's kwamen en gingen en hij bleef hangen in de regen, in de nacht of in het ochtenduur, zoals dit nu door zijn Vader als een gouden wandbord boven de kim werd opgehangen."

Bertus Aafjes beschrijft hier het middeleeuwse houten kruisbeeld aan de buitenmuur van de absis van de parochiekerk te Wijnandsrade.

Waarlijk een beeld, waar de gemeenschap van Wijnandsrade niet zonder trots aan voorbij hoeft te gaan. Een meesterwerk van een anonieme meester uit het volk. Een beeld rijk aan zeggingskracht, een uiting van godsvrucht en diep geworteld geloof. Een beeld van eenvoudige boeren en arbeiders, die uiting gaven aan hun zingeving van het niet altijd gemakkelijke leven.

Bertus Aafjes heeft dat heel goed gevoeld toen hij daar passeerde. Evenals zoveel andere passanten. Dit kruisbeeld heeft haar functie eeuwenlang vervuld en haar taak is - in deze wereld - nog niet ten einde.

In de volksmond, zo schrijft onze koster E. Coenen dit in het kerkblad van 3 april 1983, is het "het Missiekruis" en elke geboren en getogen Wijnandsradenaar weet dat het behalve mooi al erg oud is. Dit kruis is afkomstig uit Venlo en was in een der kerken aldaar opgeborgen op een der kerkzolders. Door toedoen van de weleerwaarde Heer J. Drummen, destijds kapelaan in genoemde stad, werd het in 1854 meegebracht naar onze parochie ter gelegenheid van de eerste volksmissie, die hier toen gehouden werd.

Het kruisbeeld werd rond het jaar 1600 gesneden uit eikehout door een onbekend kunstenaar van de Maaskandse school. De stijl is laat-Gothisch en het corpus werd uit een stuk vervaardigd. Alleen de armen zijn aangezet. Nadat de Stichting Vrienden er van diverse zijden op gewezen was dat dit beeld zich in een deplorabele conditie bevond, werd door ons op 1 september een schrijven aan het kerkbestuur gericht met het verzoek om het beeld te restaureren.

kruisafneming